

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj sedelje in granice, ter vsake po pošilj projektor na avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 1 K. Kdor hoče sam poslati, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele tekoče več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez letodolne vplačilne navedbine se ne snira. — Za ostanke se plačuje od petostopenjske pet-krat po 12 h, če se ostanke tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopini naj se izvolijo frankovati. — Nakupovalci se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Kladovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravljalstvo pa v pritličju. — Upravljalstvu naj se blagovestijo pošiljati navedbine, reklamacije, ostanke, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravljalstva telefon št. 35.

Balkanska pisma.

Novo srbsko posojilo in nabavka topov. — Ekonomski konflikt z Avstro-Ogrsko. — Slučaj z Gjozjem Skopljančtom. — Vesti iz Stare Srbije in Makedonije.

Belgrad, 15. novembra.

— **ut.** Srbska vlada je že zaključila novo posojilo in odločila se je tudi v topovskem vprašanju, ki je vzdignilo toliko nepotrebnega prahu ne samo v Srbiji, nego v celi Evropi. Poslednjih let se je skoraj vsa notranja srbska politika vrtela okoli teh dveh vprašanj pa tudi na zunanjo politiko države sta ti dve vprašanji zelo mnogo vplivali in čas je že, da se definitivno rešita. Vlada je sedaj že vse končala in treba je samo še, da skupščina sprejme zakonski projekt, ki ji ga predloži vlada o tem in da kralj potem da svojo sankcijo. Tudi to se izvrši brez velikih težav, ker ne samo da ima vlada v narodni skupščini dosti močno, sigurno večino, nego bo tudi gro opozicije objektivni v kritiki tega zakonskega projekta. Nacionalisti bodo, istina, kričali in se repenčili, ker oni mislijo, da so jih volili poslali v narodno skupščino samo zato, da a priori vstanejo najenergičnejše proti vsakemu vladnemu predlogu in naj je on še tako dober in državi koristen. Objektivne kritike vlada ne more pričakovati od te majhne parlamentarne skupine, ali ni se ji treba niti bati te stranke, ki v narodu nobenega upliva nima in ga nikdar ne bo imela — ker nima v svojih rokah orožniškega in administrativnega aparata, ki ji je nekaj dajal „večino“, da je potem mogla z nogami teptati zakone.

Posojilo dajo Srbiji neke francoske in ženevske banke — torej sami Francozi. Znašalo bo posojilo 95 milijonov frankov nominalnih s kurzum 90%, kar znači, da dobi Srbija efektivno 86 milijonov; obresti bo plačevala Srbija na to posojilo 4 1/2%.

Topove vzame Srbija pri Šnaj-

derju v Creuzotu v Franciji in sicer naroči 60 poljskih in 25 gorskih baterij, v skupni vrednosti 30 milijonov frankov.

Pri zaključenju posojila in pri nabavki topov igral je veliko, morebiti celo glavno vlogo političen moment, ki je govoril odločno proti temu, da se vzame posojilo — a s tem je ozko spojena nabavka topov — v Avstriji, ali Nemčiji, ker — to sem že enkrat naglasil — vprašanje je veliko, bi-li Srbija pravočasno dobila topove od Škode ali od Kruppa!

In tako je vprašanje o posojilu in o nabavki topov poučno rešeno. Naroda skupščina sicer še ni dala svoj votum in tudi kralj ne svoje sankcije, ali pri vsem tem se že danes lahko smatra vprašanje definitivno rešenim, ker gro opozicije (samostojni radikali) bo objektivni v kritiki, ker je posojilo sklenjeno pod zelo povoljnimi pogoji, a nacionalci, ki bodo vpili zato, ker mislijo, da je to njihova sveta in edina dolžnost, dokler so v opoziciji, ne opravijo ničesar, ker so preslabotni — edino osmešijo se, v kolikor se niso osmešili že do sedaj s svojim komičnim nastopanjem. Poslanci te stranke sedijo v skupščini, ako se čita kak kraljev dopis in pravijo, da so drugi poslanci servilni, ker poslušajo čitanje kraljevih dopisov stoje. Dobro, ali zakaj nacionalisti niso sedeč poslušali čitanja kraljevih dopisov takrat, ko so po milosti kralja in s pomočjo bajonetov predstavljali v skupščini večino? Njihovo sedanje vedenje je močno slično ženski, ki preživi mlada leta razuzdano, a pod starost postane — moralna ...

Sedaj se jasno vidi, kako silno se je prevaril Dunaj, ko je, provokiravši carinski konflikt s Srbijo, mislil, da ta poslednja vsled tega takoj upogne tilnik in vsprejme mirovne pogoje tako, kakor jih bo on mogočno diktiral. Takrat je vodil zunanjo politiko avstro-ogrsko monarhije grof Agenor Goluchowski, ki je

gotovo komaj čakal, da pride čas, ko zakliče Srbiji: „Vae victis!“ Re-vež je moral iti v arhiv, a da tega svečanega za njega in ponižujočega za Srbijo momenta ni doživel — a ne doživi tega niti njegov cenjeni naslednik baron Aerenthal, ker srbski izvoz je danes že ves osigurani v Srbiji nima nobene potrebe več, da bi zaključila z Avstro-Ogrsko trgovinsko pogodbo, oziroma škode ne bo imela nobene, ako te pogodbe ne zaključijo.

Poskusi z eksportom žive živine čez Solun v Genovo in Aleksandrijo so se obnesli zelo dobro, tako, da Srbi že sedaj vidijo, da je bolje, ako živino prodajajo v Genovi in Aleksandriji, kakor pa v Budimpešti. Boljše so cene in — nobenih šikan ni, katerim so bili izloženi vedno srbski eksporterji, dokler so izvažali živino v Budimpešto. In v Genovi in Aleksandriji se proda lahko vsa živina, kolikor je Srbija izvažala! Sedaj je „polna sezona“ za eksport in ta je tako živ, da cena živini v Srbiji čisto nič ni padla, kar bi se gotovo zgodilo, da je eksport manji kot prejšnja leta. Tudi na denarnem trgu se vidi, da je eksport normalen, ker je zlatega denarja v Srbiji toliko, da je njegova vrednost enaka srebrnemu, oziroma papirnategu denarju.

Svinje se ne izvažajo žive, nego zaklane. Francoska tvrdka Pigeon je zaključila z veliko belgrajsko klavnico pogodbo, po kateri bo klavnica preskrbljevala to trdko celo leto 1907. s svinjskim mesom, katerega mora dati v celem letu 15 milijonov kilogramov! Klavnica bo morala — da pošlje toliko mesa — zaklati 150.000 svinj, a do sedaj se ni nikdar eksportiralo več od 130.000 do 140.000 svinj!

Čem dalje, tem bolj se vidi, da je za Srbijo carinski konflikt z Avstro-Ogrsko prava blagodat — a kake posledice zadenejo avstrijsko industrijo od carinske vojne, je stvar onih na Dunaju.

Eno blamažo si je del srbske žurnalistike mogel prihraniti. Zgodilo se je, da je prišel iz Vranje, blizu turške meje v Belgrad nek popolnoma neznan človek, ki najbrže zelo rad razširja laži, ker je v Belgradu takoj lansiral vest, da je umrl glasoviti voditelj srbskih vstašev v Stari Srbiji in Makedoniji, vojvoda Gjorgje Skopljanče. Vest se je bliskoma razširila po prestolnici in prinesli so jo tudi dnevniki, ki so pisali o velikih zaslugah Gjorgja Skopljančeta za srbsko stvar na Turškem. To so storili listi, ki se ne lovijo za senzacijami, a nekateri listi se s tem niso zadovoljili, nego so izmislili glas, da je bil Gjorgje Skopljanče ubit po naročilu centralnega komiteta iz Belgrada, kateri se ga je hotel rešiti radi tega, ker da je komitet slabo gospodari iz denarjem, kar da je Gjorgje Skopljanče obsojal.

Stvar je postala zelo resna. Tuje časopise je dobivalo od tukajšnjih svojih dopisnikov brzojavke o teh časopisnih glasovih in ker so nekateri belgrajski listi sami na najgriši način obdolževali člane centralnega komiteta, da se bogatijo z denarjem, ki ga narod zbira za revolucionarno akcijo v Stari Srbiji in Makedoniji, ker so ti listi pozivali meščanstvo naravnost na to, naj linča člane centralnega komiteta, je dunajsko časopise z neko pravico pisalo, da je v Srbiji vse korumpirano do kosti, ko se celo iz najsvetejših nacionalnih idealov — dela kšeft!

A vse to je bila laž! Teh dni je prišel vojvoda Skopljanče na poziv centralnega komiteta iz njemu odmerjenega akcionega rajona v Belgrad in je sam, osebnost, dementiral vsa zlobna, perfidna obrekovanja in vse obdolžitve!! A obrekovalci so se stisnili v kot in sedaj milo vzdihujejo, da so bili — mistificirani ...

„Samouprava“ pravi, ko o tem piše, da je časopise, ako ga vodijo pošteni ljudje, javno dobro, ali da ono postane javno zlo, ako ga imajo v rokah špekulanti, brezvestni

ljudje, ki so pripravljeni, četudi niso dovoljno prepričani o krivdi svojega sočloveka, trditi s popolno gotovostjo, da je on lopov, ki zasluži vislice ...!

Ta slučaj naj služi kot resen memento onim časnikašem, ki ne marajo čakati, da se neka krivda dokáže, nego lahkomišelnostno izrekajo obsodbo — nad poštenimi ljudmi. Radi te lahkomišelnosti je doživel del belgrajske žurnalistike blamažo, veliko in zasluženo, blamažo — brez vsake potrebe. Morebiti bo to blagodejno vplivalo na ozdravljenje nekih nezdravih pojavov na delu belgrajske žurnalistike, kar bi bilo samo želeli in kar bi lahko vplivalo tudi na sanacijo celega javnega življenja v Srbiji.

Srbska akcija v Stari Srbiji in Makedoniji ima vedno lepše uspehe. Srbskih čet je tam sedaj že dosti in one čuvajo srbske vasi od vsakih napadalcev. Vstaška organizacija je izborna. Generalni štab nadzoruje celo akcijo in potuje zato — po gorah, seveda, ne po lepih cestah! — po cellem ozemlju, na katerem je akcija razvita. Vsaka posamezna četa, ki šteje navadno 20—30, največ 40 mož, ima točno določen svoj rajon, na katerem deluje in iz katerega se ne sme oddaljiti brez dovoljenja generalnega štaba, ki sestavi večkrat iz posameznih rajonskih čet večjo četo — za večje operacije.

Ali pri vsem tem so nemiri, prelihanje krvi in druge take lepe reči še vedno na dnevnem redu v Stari Srbiji in Makedoniji. Na najbolje poučenem mestu sem izvedel za neke najnovejše vesti iz teh dežel in jih podajam tukaj. V Prilepu, nekdanji prestolnici slovitega in znanega kraljevića Marka, na klasičnih srbskih tleh, opevanih v onih nedosežnih srbskih narodnih pesmah, je tudi srbska šola in učitelj Milan Kovačič se je hotel teh dni ženiti. Ali v predvečer poroke ga je napadel neki Bolgar z revolverjem in ga nevarno ranil — po naročilu one bolgarsko-makedon-

LISTEK.

Moje letovanje.

Pripoveduje dr. V. K.

(Dalje.)

Pravtako so se vedli, ko se je zaročila z mano dotasta gospodična Pok. Zavist jih je zvijala, kakor zvija podagra izžete ude starega lahkoživca. Bil jih je pa spet sam sladkor in med, ko se je najina zaroka razdrila. Kadar jim pa v gostilni pri Raci zleze cviček v lase in so v tistem štadiju, ko človek govori, kar misli, zbadajo me in mi očitajo kmetavzarsko kmetavščino, češ, kako se more olikan človek toliko spozabiti, da si začne vpričo dame obrezavati nohte. Zlasti jih bode v oči moj edini spomin tako trpko končane ljubezni, moj nohet. In tedaj jim sekundira še celo upokojeni pismonoša z nabutjenim nosom, venomer jecljajoč: „Pa res, omikan človek! To je že preveč! Jaz bi tega nikdar ne storil.“

Tem mojim meditacijam o pravem prijateljstvu je bil konec, ko sem privozil k Direnskemu jezeru

(Dürrensee). Prekrasna leža in kristalnočista voda sta obrnili nase vso mojo pozornost. Zdaj se mi je prvič pokazal sloviti Monte Cristallo v vsem svojem veličanstvu. Njegovi razriti vrhovi so se zrcalili celo v jezeru. Počasi sem vozil mimo, da sem si zamogel ogledati vso to lepoto, in kmalu sem prišel v Schluderbach. To je letovišče z elegantnimi hoteli, ležeče 1440 m nad morjem. Tukaj sem pustil kolo in sem jo peš udaril po stranski cesti, ki vodi od Schluderbacha proti jugovzhodu. Ogledati sem si namreč hotel tudi svetovnoznano Mizurinsko jezero, ki leži od glavne ceste kaki dve uri vstran sredi Dolomitov. Ta stranska pot je mestoma sicer strma, tako da morajo tudi oni, ki se vozijo na vozeh, stopati z njih, vendar pa mestoma bi mi bilo kolo dobro služilo in zato mi je bilo že žal, da sem ga pustil v Schluderbachu. Ker sem imel peš hode še več prilike naslajati se na prirodni lepote, katerih je tukaj toliko, da ne veš, kam bi najprej obrnil svoj pogled, mi je bilo tudi tako prav. Zanimal me je zlasti veličastni Monte Cristallo, ob katerega severovzhodnem vznožju sem hodil. Njegove gole

in navpične rdečkaste stene so kaj lepo kontrastirale z belot snega, ki je bil nasut po razsekah in rovih. Ko pa prekoračim italijansko mejo, ki se tukaj globoko zaje v Tirolsko, odprl se mi je na severni strani razgled na Rdečestenec (Rotwand), katerega stene so se rdečile v jutranjem solncu, kakor bi bile prevlečene s škrlatom. Turisti, katerih je bilo na cesti, kakor pri nas semnarjev, kedar gredo na semenj, so tukaj postajali, oziroma stopali z vozov in opazovali prekrasni panorami, ki ga je nudil od solnčnih žarkov oblit Rdečestenec. Postal sem tudi jaz in se divil prirodnim krasoti.

Ko sem se nato povzpел malo višje, prikazal se je izza vzhodnega obzorja slikoviti Trivršec (Drei Zinnen). To je gora posebne vrste. V višini kakih 2500 m se vzdigujejo iz ruševitih tal druga tik druge tri velikanske, več 100 m visoke skale, katerih srednja je najvišja, najnižja pa je vsa razrita kakor kaka podrtina. Njih od jutranjega ali večernega solnca obsevane stene se rdečijo kot kri, dočim so odsojne strani plavkaste barve. Kaj lepo se je videlo tudi prostrano turistovsko zavetišče ob Tri-

vršcu, natančno sem pa razložil tudi turistu, ki so lezli proti njemu.

Ko sem čital pred več tedni v časnikih, da se je ubil neki Berolinec, ko je plezal na Trivršec mali vrh (Kleine Zinne), se nisem prav nič čudil; priznati pa tudi moram, da mi je vzbudila njegova nesreča prav malo sočutja. Kdor je tolikanj neumoden, da se iz gole malenkostno-smešne ničurnosti podaja v tako očividno smrtno nevarnost, je po mojem mnenju prej vreden obsodbe kot sočutja. Tega mnenja pa nisem samo o onih, ki plezajo na vrh Trivršec — mogoče, da v normalnih razmerah pot nanj ni tako nevarna, ampak ravno tako o tistih, ki lazijo po nepristopnih stenah na Triglav, Mangart ali magari tudi na Šnarno goro. Kdor že na vsak način hoče izvršiti umor na samem sebi, stori naj na takem kraju, kjer ga ne bo nevarno iskati. Na ta način vsaj ne tira v smrtno nevarnost še drugih, ki radi živijo. Stem pa seveda nikakor ne mislim reči, da je ideal turista tisti mojih prijateljev, ki iz same previdnosti gre k Sv. Joštu samo enkrat na leto, pa še tedaj ne zaradi razgleda ampak zaradi polnoobložene mize, in

ki hodi tako oprezno, navzdol navadno plazeč se po vseh štirih, da rabi za to turo po cele štiri dni. Sta pa tista prijatelja moja že bližja planinskemu vzoru, ki iz samega planinskega navdušenja hodita k Sv. Joštu po dvakrat na dan in tur ne štejeta po desetih, ampak po stotih na leto.

Mizurinsko jezero, kamor sem nato prišel, leži na mali planoti in je obdano okrog in okrog od slikovitih Dolomitov, ki so pa v tej višini (1800 m) še obrastli z zelenjem. Od jezera je posebno lep razgled na opisani Trivršec in druge nebotične gore. Paviljoni in hoteli stoje ob jezerski obali in se z obrobni gorami vred zrcalijo v kristalni vodi. Turisti so prihajali in odhajali in že itak pestro življenje je oživljalo oddelek laških gorskih lovecev, ki so bivačili ob jezeru. To je bilo seveda spet nekaj zame. Ko bi bili vedeli, da pridejo „Pri Raci“ pod moje kritične rešeto, izvestno bi se kretali drugače, kakor so se. Tako so pa prostaki polegali po travi, častniki se pa sprehajali ob obali in živžgali pred se arije iz laških operet.

(Dalje prih.)

ske organizacije, katere spiritus agens je Nemec knez Ferdinand in ki postoji samo zato, da „iztrebljuje“ Srbe v Stari Srbiji in Makedoniji... „Bratsko“ delo, kaj ne?

Turški zaptije (orožniki) so ubili pod vodstvom nekega svojega čauša (narednika) glasovitega arnavtskega razbojnika Etima Ramida, ki je bil strah in trepet vsem okoli Sieniča blizu Prizrena. Njegovi tovariši so zato te dni napadli pri vasi Koštanjeva tega čauša, ubili njega in deset orožnikov, ki so bili v njegovem spremstvu.

Turška oblast je prepovedala prihajati v mesto Djakovico pod orožjem in ker se nekateri Arnavti na to prepoved niso ozirali, se je vnel pred nekaterimi dnevi boj med njimi in med orožniki; bila sta ubita dva vojaka in dva Arnavta.

Poslednja dva slučaja pokazuje, da so na Turškem Arnavti država in državi. Srbe ubijajo, kjer le morejo in ropajo, kjer kaj dobijo, a oblasti se ne pokoravajo. To je narod razbojnikov in divjakov brez najmanj trohice kulture. Zverine v človeški podobi so to — in tem zverinam razdeljuje Avstro-Ogrska puške in municijo! To je frivolna, ostudna politika, vredna dr. Šusteršiča, ki jo tako vneto podpira — samo zato, ker Avstrija skrbi tudi za katoliško propagando...! Ali ni to sramotno?

Državni zbor.

Dunaj, 18. novembra. Včeraj je zbornica nadaljevala najprvo debato o tretji skupini volilne reforme (razširjenje avtonomije za Galicijo). Posl. Romanczuk je ostro govoril proti predlogom ter rotil vse stranke, naj ne izroče treh milijonov galicijskih Malorusov in milijonov poljskih kmetov prevladi in samovolji vladajoče stranke v deželi. — Posl. Daszynski je izjavil, da ta predloga ni v nikakoli zvezi z volilno reformo in tudi nima nič skupnega z nar. avtonomijo, ki jo je propagirala njegova stranka. Njegova stranka ne more glasovati za razširjenje oblasti galickemu deželnemu zboru, dokler izmed 1.600.000 odraslih mož en milijon nima volilne pravice v deželni zbor, dokler vlada v deželnem zboru 2000 veleposestnikov na temelju volilnih privilegijev in dokler se ne uvede za deželni zbor splošna in enaka volilna pravica. — Posl. Šuklje je izjavil, da bo njegova (?) stranka glasovala za vse odsekovne predloge. — Posl. grof Sternberg je po svoji navadi napadal krono ter izjavil, da v Avstriji ne bo noben anarhist tako neumen, da bi vrgel bombo proti schönbrunnskemu gospodu. O volilni reformi je rekel, da ni varovane ministrskega predsednika, temuž otrok prostitutke. — Glavni govornik contra, posl. Gessmann, je izjavil, da bo njegova stranka glasovala za odsekov predlog. — Glavni govornik pro posl. Glabinski se je zavzemal za Metalkov predlog. Pri glasovanju je le malo manjkalo, da ni dobil Metalkov predlog dvotretjinske večine; sprejet je bil odsekov predlog.

Potem se je začelo razpravljati o četrti skupini (volitev v državni zbor v ožjem zmislu). Ker pa so se prijavljeni govorniki deloma odpovedali besedi, deloma niso bili navzoči, je porabil posl. Gessmann priliko ter predlagal konec debate. Zavladalo je nepopisno razburjenje, dokler ni Gessmann umaknil svojega predloga, a obenem se je seja zaključila. Glasovalo se bo o predlogu šele v ponedeljkovi seji.

Parlamentarni položaj.

Dunaj, 18. novembra. Vlada namerava pustiti parlament zborovati do 28. januarja. Nove volitve bodo po celi Avstriji 25. marca. Razen volilne reforme hode spravi vlada še pod streho pogodbo z Lloydom, zakon o pospeševanju mornarice, devetmesečni proračunski provizorij, zakon o lokalnih železnicah in o rekrutih.

Po današnji seji je povabil minisrski predsednik k sebi člane maloruskega kluba, da jim je odgovoril na zahteve glede izboljšanja volilne reforme. Malorusi so zapustili

ministrov s sobo zelo razburjeni, kar dokazuje, da z vladnimi nasveti niso zadovoljni.

Predstoječe zasedanje delegacij.

Budimpešta, 18. novembra. Razen obširnega poročila ministra barona Aehrenthala se predložijo delegatom še posebna podrobna poročila o diplomatičnih dogodkih v preteklem letu, in sicer rdeča knjiga o maroški konferenci in o reformni akciji v Makedoniji; nadalje rujava knjiga o carinskem konfliktu s Srbijo.

Madžarsko nasilstvo.

Budimpešta, 18. novembra. Slovaški poslanec župnik Fr. Juriga je bil v Požunu obsojen zaradi nekega članka, v katerem je baje ščuval proti madžarski narodnosti, v dveletno ječo in globo 1200 kron. Slovače, ki so po obsodbi demonstrirali pred sodiščem, je policija razgnala z golimi sabljami.

O srbskem prestolonasledniku.

Belgrad, 18. novembra. Inozemsko, Srbiji sovražno časopisje, je zadnje dni raztrosilo vesti, da je srbski prestolonaslednik Juri na umu bolan. Navajalo se je več dokazov za prinčovo abnormalnost, n. pr. da ščuva pse medseboj na klanje in na zaprte srne, da je svojemu vzgojitelju, francoskemu majorju Levasseurju vrgel steklenico vode v glavo, da je kraljevega zdravnika dr. Dimića klobutal, da je nekemu Macedoncu izstrelil oko, da pokaže, kako dobro strelja, da strelja svojima adjutantoma med razkoračenimi nogami v tarčo itd. Obenem se je zatrjevalo, da se princ Juri izključi od prestolonasledstva ter ga pošljejo v neki sanatorij v inozemstvu. Z merodajne strani se vse te vesti zanikujejo kot zlobne izmišljotine. Prestolonaslednik Juri je popolnoma zdrav, zelo inteligenten ter ima posebno nadarjenost za naglo opazovanje in zdravo razsojevanje, sploh ima vse lastnosti bodočega vladarja. Res je le, da je zelo živahnega temperamenta ter se ne more vedno premagovati. V svoji vročernosti prizadene včasih res svoji okolici kako krivico, toda krivico takoj uvidi in obžaluje. Sicer pa so vsi člani rodbine Karagjorgjevičev bili nagle jeze, a z leti se bodo tudi pri prestolonasledniku ublažile strasti.

Nemiri v Makedoniji.

Carigrad, 18. novembra. Glasom statističnega izkaza, ki ga je postavila turška vlada, vznemirjajo macedonske vilajete sledeče vstaje čete: v solunskem vilajetu 30 bolgarskih in 14 grških čet; v skopeljskem vilajetu 14 bolgarskih in 6 srbskih in v bitoljskem vilajetu 17 bolgarskih in 6 srbskih čet. Razen tega je v bitoljskem vilajetu v gorovju Kajmak-Čalan več grških čet, ki tukaj niso vračunjene.

Sofija, 18. novembra. Ako je verjeti turškim poročilom, je bila nedavno v gorovju Džilovo in Čerešnovu (okraj Köprüli) velika bitka med srbskimi četami pod vodstvom poglavarjev Josif, Dušan, Vel-Štjepan in Smilko in bolgarskimi četami pod vodstvom načelnikov Vasil, Dačo in Razvirigorov. Izgube na obeh straneh, posebno pa pri Srbih, so bile zelo velike. Razvirigorov je tudi obležal mrtev. — Pri Pečišti (bitoljski okraj) pa je bila bitka med srbsko in bolgarsko četo.

Carigrad, 18. novembra. Novo vstaško gibanje so povzročile grške čete, ki so zadnje čase morale in ple-nile po bolgarskih vaseh. To je zbudilo bolgarske čete k novi akciji, da se maščujejo. Bolgarski odbori so se preskrbeli z denarjem, puškami in strelivom. Sestavljajo se nove čete in nekatere so že prišle preko meje. Pripravlja se tajni shod voditeljev čet.

Dogodki na Ruskem.

Varšava, 18. novembra. V Poltavi so neznani ljudje ustrelili na ulici garnizijskega poveljnika generala Polkovnikova.

Moskva, 18. novembra. Na postaji Voskrosenski je 25 oboroženih roparjev napadlo iz Moskve došli to-vorni vlak ter so odnesli 40 stotov (?) tovarnega blaga.

Pruska vlada proti Poljakom.

Lvov, 18. novembra. Pruska vlada je nastopila proti Poljakom zaradi šolskega štrajka z novimi nasilstvi. V bromberskem okraju je odstavila nad 200 občinskih prodstojnikov in šolskih načelnikov, ki so na sumu, da so podpirali šolski štrajk. Gostilničarji morajo imeti gostilne že ob 8. zvečer zaprte, a državno pravdnštvo nastopa povsod proti rodoljubnim poljskim duhovnikom po kancelparagrafu. Zaradi pisanja v prilog šolskemu štrajku je bil obsojen urednik lista „Goniec Wielkopolski“, Szotanski, v globo 200 mark, urednik „Prace“, Switala, pa v enomesečno ječo.

Vinska razstava in vinarski shod.

C. kr. kmetijska družba kranjska je priredila te dni v Mestnem domu vinsko razstavo, ki je otvorjena tri dni, soboto, včeraj in danes, in ki vsakemu obiskovalcu dokazuje, kako izborna vino rode vinogradi po Kranjskem. Obenem z vinsko razstavo se je vršil vinarski shod.

Otvoritev vinske razstave.

Slavnostna otvoritev vinske razstave se je vršila v soboto popoldne ob 5.

Izmed povabljenih gostov so se udeležili sledeči gospodje otvoritve: deželni predsednik Schwarz, deželnovladni svetnik pl. Laschan in dr. pl. Cron, predsednik dež. sodišča Levičnik, finančni ravnatelj dvorni svetnik Lubec, predsednik trgovske in obrtne zbornice Lenarčič s tajnikom trgovske zbornice dr. Viktorjem Murnikom in pristavom trgovske zbornice dr. Windischerjem, predsednik mestne hranilnice Kollmann, predsednik Kranjske hranilnice Bamberg, obrtni nadzornik Santruček, deželni odbornik grof Barbo, ravnatelj umetno-obrtne strokovne šole Šubic, dež. svetnik dr. Zbašnik, stavbni svet. Duffe, policijski šef dr. Zarnik ravnatelj „Zadružne zveze“ Rožman, več gg. občinskih svetnikov itd. Izmed vojaštva so prišli sledeči gospodje: feldmarsallant pl. Dillmann, generalmajor Seibt, polkovnik Krziwanek, podpolkovnik pl. Launing, major Tischina, stotnik generalnega štaba Lunzer ter drugi častniki najrazličnejših strok.

Predsednik kranjske kmetijske družbe gosp. dež. glavar Oton pl. Detela je pozdravil v imenu družbe vse obiskovalce vinske razstave. Zahvalil se je za udeležbo deželnemu predsedniku g. Schwarzu, predsedniku dež. sodišča Levičniku, finančnemu ravnatelju, dvornemu svetniku g. Lubecu, predsedniku Mestne hranilnice g. Kollmannu, predsedniku Kranjske hranilnice gospodu Bambergu, predsedniku kranjske trgovske in obrtne zbornice g. Lenarčiču in vsem c. kr. in avtonomnim uradnikom, ki so se odzvali vabilu. Zahvalil se je nadalje za obisk divizionarju g. Dillmannu in brigadirju g. Seibtu ter vsem štabnim oficijem. V nadaljnjem govoru je dejal gospod predsednik, da je centralni odbor kmetijske družbe priredil vinsko razstavo po opetovanju želji kranjskih vinogradnikov. Nameravana je bila tudi sadna razstava, a je morala odpasti zaradi slabe letošnje letine. Vinska razstava je historičnega pomena. Ona dokazuje, da je bil uspešen boj proti trtni uši, ki je od leta 1884. do 1894. pokončila skoraj vse naše vinograde. Ustanovila se je nato deželna filokserna komisija. Kako uspešno je delovala, kažejo nastopne številke: leta 1888. je rodilo 2300 ha preje okuženih vinogradov, leta 1889 5800 ha, leta 1891 7750 ha, leta 1892 7150, leta 1896 7888, leta 1897 8400 ha, leta 1898 9200 ha, torej 83% vseh okuženih vinogradov, leta 1900 pa 10.685 ha. V to je bilo potreba ponka, kako se pokončuje trtna uš, treba je bilo ameriške trte in mnogo denarja. Vodja kmetijske šole na Grmu, g. Dolenc je vzbudil novo življenje v pokončevanju trtne uši. L. 1894. je bil nastavljen g. Gombač kot deželni vinarski učitelj, 1895 pa gosp. Skalicky kot učitelj kletarstva. Država in dežela sta dajali brezobrezna posojila, in sicer prva 598.500 kron, druga pa 578.500 K. Tudi Kranjska hranilnica je izdatno podpirala veliki napor. Danes je nevarnost srečno premagana in se je pomnožila kvaliteta in kvantiteta vina. Leta 1894. se je pridelalo 56.000 hl vina, lani pa že nad 200.000 hl. S tem se je izdatno zvišalo narodno premoženje na Kranjskem. Lahko obhajamo veselo otvoritev vinske razstave vsled tega. Govornik je s klicem: „Bog živi cesarja! Slava mu!“ otvoril razstavo. Njegov klic so ponovili vsi

udeleženci, nakar je zaigrala godba cesarsko pesem.

Nato je g. glavar povabil goste, naj pokusijo razstavljena vina.

Aranžma razstave je bil v spret-nih rokah ravnatelja kmetijske družbe g. Gustava Pirca in vinarskega komisarja g. Gombača. Zato se ni čuditi, da je napravila najugodnejši vtis na vsakega obiskovalca. Vina so izborna in še le tukaj vidimo, kako fino kapljico rodi vinorodna kranjska dežela.

Vina so razstavili sledeči gospodje vinogradniki: iz krškega okraja: Anton grof Barbo, Ivan Pfeifer, Ivan Globočnik, Dr. I. Hočevar, Turnska graščina (Lenarčič), Gustav Del Cott, Anton Ulm, Albina Schöner, Gombač in Pirc, Ema Wutscher, Martin Colarič, Lavos. Bužar, Ivo Gregorič; iz vipavskega okraja: Kmetijsko društvo Vipava, Fran Kavčič, Filip Semič, Mirko Perhave, Ivan Lavrenčič, Stefan Hrib, Ivan Premur, grof Lanthieri, Jul. Schwiebert, Ed. Tavčar, Anton Hrovatin, Alojzij Ferjančič; iz novomeškega okraja: Grmška šola, Državna klet, Anton Urbančič, Marija Končič; iz metliškega okraja: Fr. Skušek, Franjo Guštin, Anton Rajner in iz litijskega okraja: Franc Miklavčič.

Vina so večinoma iz let 1904 in 1905, g. dr. Hočevar je pa razstavil vina tudi iz let 1894, 1895 in 1896.

Razstavo je obiskalo veliko občinstva v soboto in včeraj. Posebno vina državne vinske kleti v Novem mestu so hvalili ljudje.

Vinarski shod

se je vršil včeraj dopoldne ob 10. uri na Starem strelišču. Bil je dobro obiskan; ne bilo bi pa napačno, če bi bil prišel nanj še kdo, ki ni prišel. Predsednik odbora za prireditev tega shoda g. grof Barbo je pozdravil navzoče, posebno deželnega predsednika g. Schwarzja in okrajnega glavarja g. Crona, dež. glavarja g. pl. Detela, nadzornika g. Matjašiča kot odposlanca štajerskega namestištva, g. Stiblerja od štajerskega deželnega odbora, gosp. pl. Schöppla, zastopnika Kranjske hranilnice ter ravnatelja društva za varstvo avstrijskega vinarstva gosp. Wenischea. Ko so zborovalci zaklicali trikratni „živio“ cesarju, je naznanil odborov tajnik g. Gombač, katere korporacije so bile povabljene na shod, kateri so se odzvali in kdo je poslal pozdrav. G. Wenisch je v imenu svojega društva pozdravil vse, in priporočal to društvu, ki ima namen vinogradništvo obdržati na sedanji stopnji in je povzdigniti.

Nato je govoril gosp. Richard Dolenc, vodja dež. kmetijske šole na Grmu, katere zlahtne trte kaže na Kranjskem razmnoževati z ozirom na podnebje, zemljo in vinsko kupčijo. Ker iščemu pri nas v vinogradništvu svoj vsakdanji kruh, moramo skrbeti za trte, ki dosti in dobro rode. To pa tudi zato, da se moramo uspešno boriti s konsumom piva. Poročevalec je priporočal na Vipavskem sajenje sledečih trt: veltlinec, zelenika, rizling in španjol, Dolenci tostran Gorjancev naj bi sadili iste vrste, le namesto zelenike portugalko, Belokranjci pa samo portugalko.

G. dr. E. Kramer, vodja kemičnega preskuševališča je navajal vina, ki so jih kemično preskusili in koliko so imela sladkorja in kisline.

Vinarski nadzornik gosp. Skalicky se ni strinjal z nazeri gosp. Dolence. Tudi je bil mnenja, da kemična analiza grozdja ni merodajna za kakovost vina. Govornik se je zavzemal za Vipavsko za namizna vina, današnja so preveč alkoholna. Vipavcem je treba pinole, zelena, sipe in grganje. Odsvetuje veltlinec, ker je preobčutljiv pri suši. Boljši bi bil „rdeči vrh“, ki ni tako občutljiv. Istotako je priporočati burgundca, ki je na razstavi v Mestnem domu naj-finejšje vino. Za Dolence je gospod Skalicky priporočal rizling, a le v sposobnih krajih, principijalno pa je proti črnim vinom, ker nam delajo istrska in dalmatijska prehudo konkurenco. Portugalka je pa vrh tega po dveh letih sama voda.

Deželni vinski komisar, g. Fran Gombač je govoril nato, kako pospešiti kupčijo z vinom in dvigniti izvoz kranjskega vina. Od leta 1894. se pridelek kranjskih vin silno veča. To leto se je pridelalo 58.582 hl vina, 1895 že 97.890 hl, 1896 101.000 hl, 1897 122.000 hl, 1898 114.000 hl, 1900 175.000 hl in 1903 206.000 hl, dasi se obdeluje sedaj samo polovico vinogradov, kakor preje, predno jih je uničila trtna uš. Upati je, da se bo v 10. letih na 8000 do 10.000 ha vinogradov pridelalo 500.000 vina. Da se je kupčija z vinom povzdignila, pripomogli so mnogo vinski sennji, ki privabljajo vedno več kupovalcev in so zdaj zlasti v Krškem velikega pomena. Kranjska vina pa moramo razpečavati tudi v tuje kraje. Najboljša odjemalka bi bila Koroška, ki ga že zdaj nekaj kupuje, potem pa Češka in Galicija. V dosego tega je predlagal poročevalec nastopni dve resoluciji: Kmetijska družba kranj-

ska se naprosi, da ustanovi v Ljubljani založno klet, kjer naj bi naj razpečavala fina in starejša vina; država in deželni odbor se pa naprosita za podporo v svrhu prireditve vinskih sejmov na Kranjskem in Koroškem in za udeležbo na razstavah v Češki in Galiciji.

Za sprejetje teh resolucij sta govorila gg. Skalicky in Rohrman, pristav kmetijske šole na Grmu. G. Rožman je predlagal, naj se sklene, da se vinorejskim zadrugam posveča največja pozornost, čemur sta pa ugovarjala g. Žmavc, češ da je taka stvar zelo nevarna in g. Gombač, da so vinski sejmi namesto njih tukaj.

G. Sancin iz Buzeta v Istri je predlagal, naj se sprejme resolucija, da se uveljavi zakon, s katerim se bodo ponarejalci vin ostro kaznovali, ker so največji sovražniki vinogradnikov. Predsednik opomni, da se že snuje tak zakon in bo najbrž kmalu rešen.

Sprejete so bile nato resolucije in sicer Gombačevi in Sancinova.

Ker je g. Barbo moral odpotovati, prevzel je predsedstvo g. Gustav Pirc.

Poročal je nato g. Bohuslav Skalicky, v koliko morejo umetna gnojila (fosforova, kalijeva in dušikova) nadomestiti hlevski gnoj v vinogradih. Govornik se je pri tem bavil z vprašanji, katere snovi rabi vinska trta, koliko in v kakih oblikih jih rabi. Koncem govora je nasvetoval nastopno resolucijo: Kmetijska družba kranjska naj bi v zvezi z društvom za varstvo avstrijskega vinarstva pospeševala praktične gnojilne poskušnje, kakor se je godilo svoj čas na Tirolskem. Umetna gnojila naj bi se dajala brezplačno. Sprejeto.

O streljanju proti toči je poročal potem g. komisar Gombač. Gre se zato, ali naj se streljanje nadaljuje ali opusti. Država in dežela sta ustavili svoje prispevke. Razni možje in tudi poročevalci so mnenja, da je boljše pustiti vse skupaj, kakor pa delati površno, kot se dela zdaj. Govornik predlaga, naj bi se naložila pri obč. davkih doklada, da bi ljudje manj čutili. V krškem okraju imajo to uvedeno že tri leta. Na Francoskem imajo veliko dobička od streljanja proti toči, ki pobije komaj 20. del tega, kar je preje.

G. Žmavc se je zavzemal za splošno obligatorično zavarovanje proti toči, za kar naj se poslanci porbrigajo, g. Sancin je bil pa proti občinskim dokladam, ker so kmetje proti njim. K stvari so govorili še gg. Wenisch, potovalni učitelj iz Gorice, strekelj in Skalicky.

Sprejeta je bila nato resolucija g. Gombača, naj se deluje na to, da se ustanovi splošna deželna zavarovalnica.

S tem je bil končan ves spored. G. Pirc se je zahvalil referentom za poročila, ravnatelja g. Wenischea pa prosil, naj pri centrali sporoči vse želje in resolucije shoda, kar je ta obljubil.

Ko je predsednik pozval udeležence, naj delujejo v smislu sklepov v procvit lepega vinarstva, je bilo zborovanje končano ob tri četrt na eno.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. novembra.

— Šuklje peša in vidno in rapidno pojemajo njegove duševne zmognosti. Sicer se trdi, da Šuklje ni bil penzioniran, ker je postal nespoben za delo, ali kdor je prečital njegov zadnji državnozborni govor, bo priznal, da je Šuklje res zaslužil svojo pokojnino, da je res zrel za penzijo. Dokler je bil Šuklje liberal, je bil kolikor toliko duhovit in spreten govornik, ali odkar je postal klerikalec, govori in piše v jargonu Lampetov in Štefetov in se vidno trudi, da bi si popolnoma osvojil vznešeni slog „Domoljuba“. Ta preemba bi bila psihološka uganka, če bi ne vedeli, da se je Šuklje v dobi tega svojega preobrata zdravil v Mozirju. Govorček, ki ga je imel Šuklje 9. t. m. v poslanski zbornici, je po vsebini prazen in ubožen, po obliki pa kakor ustvarjen za „Slovenca“. Čisto ničesar ni v tem govoru, kar bi bilo vredno uvaževanja, kvečjemu fenomenalna smelost, s katero je govoril lastnik popravljenega Kamna o našminkani etiki, ko je vendar njegova lastna etika prišla na sum, da ga more odpraviti le nepristranska parlamentarna preiskava, katere pase Šukljeta tako brani, kakor da bi imel vzroke se je — bati.

— Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko in Ljubljani ima

sredo dne 21. novembra 1906 ob polu 5. uri popoldne v dvorani mestnega magistrata redno javno sejo s sledečim dnevnim redom: 1. Predložitev zapisnika zadnje seje. 2. Namenila predsedstva. 3. Naznanila tajništva. 4. Poročilo o osnovi obrtnega pospeševalnega zavoda za Kranjsko. 5. Prošnja za podporo gremijalni trgovski šoli v Ljubljani. 6. Zbornični preračun za l. 1907. 7. Volitev za imenovanje sodnikov-laikov pri c. kr. deželnem sodišču v Ljubljani. 8. Volitev za imenovanje sodnikov-laikov pri c. kr. okrožnem sodišču v Novem mestu. 9. Poročilo o imenovanju cenzorjev pri ljubljanskem zavodu avstrijsko-ogrske banke. 10. Poročilo o obrtnih pripravljalnih in nadaljevalnih šolah na Kranjskem v šolskem letu 1905/1906. 11. Tajna seja.

— „Slovenska Matica.“ Magistratni svetnik g. Evgen Lah se je odločil za tajništvo „Slov. Matice“. Opravljal je ta posel mnogo let z največjo vestnostjo in natančnostjo ter si pridobil za „Matico“ resničnih zaslug. Izkušnje so pokazale, da „Matica“ ne more izhajati brez tajnika, a če naj napreduje in se razvija, mora imeti tajnika, ki je v stanu, pospeševati zavodu vse svoje moči. Svetnik Lah je kot tajnik imel skrbeti le za administrativne posle in zato je zamogel tajništvo opravljati kot postranski posel. Tudi to pač le sled svoje velike marljivosti. Toda pri „Matici“ je poleg administrativnih del tudi mnogo takih, za katere treba literarnih sposobnosti, kajti od odbornikov se ne more zahtevati, naj bi še nadalje sami opravljali iste posle literarnega značaja, ki bi jih prav za prav moralo opravljati tajništvo. Z ozirom na to se nam dozdeva, da bi bilo za „Matico“ jako dobro in koristno, če bi na tajniško mesto postavilo literata, ki bi bil res tajnik v pravem pomenu besede in ki bi posvetil „Matici“ vse svoje sile. S kakim uradnikom ali profesorjem, bi „Matici“ ne bilo pomagano; naj ima uradnik ali profesor še toliko veselja — manjka mu časa in vedno mu bo „Slov. Matica“ tajništvo le postranska skrb, posel, ki se mimogrede opravi ali pa samo postranski zaslužek. Kolikor je nam znano, je tudi mnogo odbornikov, ki so takega mnenja in zato upamo, da bo to mnenje obveljalo, zlasti ker bi „Matica“ takega tajnika lahko izbrala izmed najodličnejših slovenskih literatov.

— **Zaupni shod in — ponavljalna šola.** Ponavljalna šola je zanj, to pa žujte in strmite, radi tega, ker sem se udeležil v četrtek zaupnega shoda v Ljubljani. Tako stoji v sobotnem „Slovencu“ z dne 17. t. m. Če visi ponavljalna šola na enem samem četrtku, potem tudi jaz trdim, da je zanič in tem boljše zanjo, čimprej se odpravi. No, vsa zadeva je nekoliko drugačna. Znani „Slovenec“ dopisnik je zopet enkrat prav na debelo denunciral. Zvedel bi bil lahko pri veroučitelju J. Barletu, da sem poučeval od 8. ure, od 11. ure nadalje pa namestnik. Pa kaj, ena laž več ali manj, saj je katoliška. Čudim se le gospodom okrog „Slovenca“, da me imajo za tako naravnega, da se bom v očigled prepiraznim razmeram, ki tu vladajo, tako zpostavil. Poučili bi se lahko pri mojem dobrem in blagem župniku Koblarju. Le-ta me je že spravljalarkrat v disciplinarno preiskavo. In uspeh? Koblarju se je nos vselej izdatno podaljšal. Da, da, dopisunče: Der grösste Schuft im ganzen Land ist und bleibt der Denunziant!

Fr. Luznar.

— **Odlikovanje.** Ravnatelj urada za punciiranje v Trstu Rudolf Maver je dobil naslov cesarskega svetnika.

— **Iz gledališke pisarne.** Jutri, v torek, igra se drugi Stobitzerjeva veselohra „Na višavah“, v kateri nastopi skoro vse dramsko oseboje. V petek: „Rigoletto“.

— **Slovensko gledališče.** „Svatbeno potovanje.“ Drama v treh dejanjih. Italijanski pisal Giannino Ant. Traversi. Premiera dne 17. novembra — „Svatbeno potovanje“ je drama posebne vrste. Nenavadna po drznosti svojega ustroja, nenavadna tudi po energičnosti, s katero se Traversi, njen avtor, zavzema za moralni princip, ki ga v njej ob-

ravnava, za takozvani „princip dvojne morale“, nenavadna končno po svojih mimičnih zahtevah. Njen ustroj je baš nasproten tistemu, ki ga od dram v obče zahtevamo, odkar so uveljavljeni Aristotelovi principi dramske tehnike. Kar bi si dramatik Aristotelove šole prihranil za konec drame, to je Traversi stavi na konces njene ekspozicije: katastrofa se zgodi najprej, potem šele izvememo — ne iz dejanj, marveč iz besedi soudeležencev tragične katastrofe, — kaj je ubogo Lauro tiralo v prostovoljno smrt. Vsebinska je namreč sledeča: inženir Filippo in Lavra sta iznenada prekinila svoje svatbeno potovanje in se vračata k Laurinim staršem. Kaj naj je vzrok temu nenadnemu in nerazumljivemu njenemu ravnanju? Laurini starši so zbog brzojavke, ki jim naznanja nenaden povratek novoročencev, vsi zbegani in ubijajo, kaj ju je dovedlo do tega izjemnega koraka. Novoročena prideta, Laura očividno vsa potrta, Filippo, njen mladi soprog, ves hladen in tuj. Kar navajata kot povod nenadnemu svojem povratku, so očitni odgovori. Pozno v noč je, vse naj se pojasi drugo jutro. Laura in Filippo ostane sama. Strašen prizor. Filippo hoče svojo mlado ženo ubiti — pa se hladno okrene in jo ostavi samo, samo za vedno. Ostavljena novoročena zgrabi v svojem obupu za revolver in se usmrti. II. dejanje: Jutro potem. Našli so Lauro borečo se s smrtjo. Nihče ne ve, kaj je povzročilo ta obupni konec svatbenega potovanja. Pietro, Laurin oče, ne more misliti drugega, nego da je Lauro ustrelil Filippo. Vse govori proti njemu. Znano je, da je Filippo, predno se je zaročil in poročil z Lauro, imel intimno razmerje z neko Fioretti, da je pred dvema dnevmi zapadla menjica za 20.000 fr., ki se jih je bil Filippo obvezal izplačati Fioretti, najde se testament, v katerem zapušča Laura vse svoje premoženje Filippu, in izve se, da je bil Filippo še to jutro zopet pri vdovi Fioretti. Obremenuje ga polumljiva izpoved bebastega Laurinega brata Giulija, ki je videl, kako je Filippo dvignil svojo roko nad Lauro, hoteč jo ubiti. Posljejo po Filippa — ali Filippo se ne more oprati, ker ga veže prisega, dana Lauri, da ne bo izdal pravega vzroka njene smrti, predno ni sama govorila s starši. III. dejanje: Opoldan istega dne. Ni več upati, da bi se Laura rešila smrti. Zato hoče Filippo govoriti: ni je umoril on, umorila se je sama. Za njegovo razmerje s Fioretti je vedela, vedela je, da je tisto razmerje čisto končano, da je Filippo povsem svoboden, da hoče tistih 20.000 fr. — odkupnina za svojo svobodo — plačati iz lastnega — ali usmrtila se je, ker nikdar ni mogla postati njegova, ker je bila svoje devišvo že preje darovala nekemu drugemu. Ta sramota in pa strašna zavest, da je bila svojega Filippa goljufala, ker mu svojega položaja ni bila razkrila, dokler je moralo priti do spoznanja — to jo je tiralo v prostovoljno smrt. — Oče njen, Pietro, vsega tega ne more verjeti, da pa je vendarle res tako, kakor pripoveduje Filippo, izpriča Laurina mati Anna, ki je vse to vedela, pa istotako pregrešno molčala. Padejo zadnje besede strašnega pojasnila, Laura izdihne, njen oče Pietro zbliži. „Pojdimo, da ji odpustimo.“ — Kakršni so značaji, ki nam jih riše Traversi, je moralo priti do te katastrofe — za Lavro ni bilo rešitve. Ona ljubi svojega Filippa z vso strastjo, vzbujala ga je šele zadnji čas, ker se ni mogla upreti sili njegove ljubezni. Njena krivda je v tem, da se njegovi ljubezni ni izognila, dokler zanj še ni čutila nič globlje, in njena največja krivda je, da mu tudi potem, ko se več ni mogla ustavljati žaru njegove ljubavi ni odkrila, da ni on prvi, da sploh nikdar ne more biti njegova. Zdaj ga ljubi — pa on se studom obrača od nje. Bodisi njena krivda še tolika, naš gujev se ne obrača nanjo, naš gujev se marveč obrne proti njemu, ki je v svoji zahtevi tako krut, da jo raje pahne od sebe v sramoto, nego da bi ji odpustil, — on, ki je živel, on, ki se mora šele z denarjem odkupiti malovredni ženski, da more ves biti Laurin. Disharmonija, ki leži v takozvani „dvojni morali“, po kateri mora ostati ženska čista, dočim bodi moškemu svobodno, živeti pred zakonom, zveni iz tragičnega slučaja v familiji Pietro Sarti v groze polnih, turobnih zvokih čez plan naše javne, družabne morale: Lavra je morala končati, ker ni imela moči, ogniti se njenim strogim zakonom. — Dasi tej drami nedostaje dejanja, ki je pravzaprav vse koncentrirano na prvi akt, dasi je razvoj dejanja postavljen na glavo, kar nas frapira — vendar je Traversijevo Svatbeno potovanje drama redke glediške efektnosti. Nič ne bistrvenega, stroga teatralika, prepričena s tragičnimi momenti, ki gredo skozi mozeg in živce. Poldrugo uro traja drama — pa odidemo izpred pozorišča nemi in razburjenih živcev,

trepetajoči vsled sile njene tragike. Do popolne veljave more priti „Svatbeno potovanje“ le na odrih, ki razpolagajo s samimi resničnimi umetniki, vsaka posamezna uloga terja od svojega interpretja vrhunec mimične dovršenosti. Tu ne veljajo poze in velike geste. „Svat. p.“ zahteva intenzivnejše, podrobnejše in izrazitejše diskretne mimike laške šole Ermette Zaccanija in Eleonore Duse. Lauro — po svoji obsežnosti sicer kratko, po svojih mimičnih detajlih pa tem težavnejšo ulogo — je prevzela gospa Taborska. Samo po sebi umevno je, da je ne primerjamo Dusi, kakor za ostale predstavljalce ne nastavljam o zgorej omenjene mere vrhunca mimiške umetnosti. Primerjati sploh nima pravega zmisla pri umetnikih, ki so tako samonikli, tako individualni, kakor je n. pr. gospa Taborska, ki se nam ob vsakem nastopu kaže v novi luči. Nič maniriranega, vedno nova enota in novi detajli. Njena Laura, mladenka, boreča se za svojo ljubezen in pred sramoto bežeča v smrt, je nekaj divnega. Vrhunec realistične tragike je dosegla g. Taborska v zadnji sceni, ko jemlje od življenja slovo in ko zgrabi za orožje. Resnično, nedostaje mi besedi. Spustiti bi se moral le v podrobno analizo — pa zato ni prostora. Nad vse prijetno iznenadi je gospod Nučič kot Filippo. Uloga je naporna, polna največjih potežkoč in veseli me, da morem zabeležiti, da je bil sobotni Filippo najboljši, kar je g. Nučič sploh kedaj ustvaril. Vidi se šola gospoda Taborskega in g. Nučič ni slab njegov učenec. Njegov Filippo je vzbudil občo pozornost in najboljše nade. G. Boleška je bil zopet v svojem elementu. Giulio, Laurin bebasti, duševno zaostali brat, je karakterna studeja, ki jo more psihološko, odnosno psihopatiško pravilno izvesti le umetnik izredne nadarjenosti, marljivosti in zmožnosti. Kot norec je g. Boleška žel triume v Halbejevi Mladosti, kot bebec pa si je v Svatbenem potovanju zvil nov venec umetniškega zmagovalstva. Ne morem si misliti Giulio dovršenjšega nego je bil Giulio gospoda Boleške. G. Dragutinović, priznana rutiniran, povsem resen interpret detajlno mimičnih laških šol približajoče se vrste, je izborna absolvirala težavni svoj penzum kot pošteni in nesrečni Pietro. Resnično umetniški je bil zadnji prizor, ko zblazni in omahne. (V tekstu sicer ne čitam, da bi Pietro moral zblazniti.) Pa tudi sicer mu nimam ničesar oporekati izimši morda, da so tu in tam njegove sicer dobro študirane kretnje nelepe. Izborna sigralka mu je bila gospa Danilova kot sokrivka soproga Ana. Za prve scene prvega dejanja, posebno za prvi prizor, bi priporočal stilizovanejšo, diskretnejšo in mirnejšo igro, kakor jo predpisuje avtor, ki je sploh vsem ulogam podrobno predpisal interpretacijo. Inače pa se nam je g. Danilova zopet enkrat pokazala na tisti višini svoje umetnosti, na kateri jo poznamo kot resno dramatko že dobro vrsto let občega priznanja. Ostale uloge so bile v prav dobrih rokah: g. Kočvarjeva, Danilo, Bukšek, Molek (več močate elegancije!) Habič. Režijo je vodil g. Taborski, torej je bila drama vestno izcelirana, naštudirana in izvedena. Če bi v soboto ne bilo nad vse važne vinske razstave, bi gledišče ne bilo na pol prazno ostalo. Igra naj se ponovi in preverjen sem, da bo hiša polna, ker „Svatbeno potovanje“, povsem resna, kabinetna drama to zasluži. Fr. K.

— **Za otroški vrtec družbe sv. Cirila in Metoda na Savi pri Jesenicah** so zložili „Prvi abiturijenti druge državne gimnazije v Ljubljani leta 1904.“ v več obrokih pokroviteljstvo v znesku 200 K. Prištejejo se pokroviteljem I. ljubljanske podružnice. Zastopal jih bo g. Ivan Keelj, sedaj medicinec na Dunaju. S prav posebnim veseljem in hvaležnostjo je sprejel vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda to pokroviteljstvo, ki izpričuje ne le narodno zavest, ampak tudi vztrajnost mladih gospodov. V zelo neugodnih gmotnih razmerah so z malimi darovi na tihem delujoči storili veliko delo. Še mnogo več, nego gmotni dar, je vreden vzorni zgled, ki so ga dali slovenski mladini. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— **Divji kozel.** Piše se nam iz Litije: Prosim vljudno glede na dnevno vest v Vašem c. listu od dne 17. t. m. št. 264 „Divjega kozla je ustrelil“ sprejeti sledečo izjavo: Ni res, da sem jaz Viktor pl. Wurzbach ustrelil divjega kozla, ker sploh tisti dan nisem bil na lovu. Resnica pa je, da je ta lov moj in g. Fr. Hrena in najin lovec N. Obreza je divjega kozla živega ujel v Hotiču ter tudi živega peljal domov ter ga doma usmrtil. Obstrelnj pa ni bil nič. Z odličnim spoštovanjem Viktor pl. Wurzbach.

— **V Tremarjih pri Laškem trgu** je v nedeljo, dne 18. novembra

t. l., posetniku Blažu zgorela hiša in gospodarsko poslopje. Vsled silnega vetra se je ogenj hitro razširil in ga ni bilo moči ukrotiti. Na požarišče je došla požarna bramba ter zabilala, da se ogenj ni lotil še drugih objektov v vasi.

— **Kridator Kaiser iz Ptuja** je že prispel v New York. Razen krیده ima na vesti tudi ponarejanje menic v zelo visokih zneskih.

— **Prememba posesti.** Spinarjevo hišo v Konjušnih ulicah št. 1. je kupil g. Anton Zupan, restavراتer in mesar na Starem trgu v Ljubljani.

— **Današnje vreme.** Danes smo imeli v Ljubljani najrazličnejše vreme. Sonce je sijalo, pihal je veter, divjal je vihar, bliskalo se je in grmelo, vtila se je silna ploha, kot bi se oblak utrgal, in debela toča je padala, da so bile šipe v nevarnosti. Pričakovati smemo, da nam kmalu pobeli sneg hrib in plan.

— **Nesreča na južni železnici.** Včeraj zjutraj ob 6. uri 18 minut je dospel iz Zagreba tovorni vlak št. 10 na tukajšnji južni kolodvor, na tir, kjer je bil za Trst namenjeni tovorni vlak št. 172, v katerega je zavozil s tako silo, da so bili trije vozovi trenutoma razbiti, stroj in 11 drugih vozov pa je bilo več ali manj poškodovanih. Tudi precej blaga, ki je bilo v teh vozovih, je bilo uničenega. Ko je strojevodja zapazil pretečo nevarnost, je dal takoj kontra paro, a je bilo že prepozno. Voz, v katerem je bil vlakovodja, je popolnoma razbit in bi bil tudi vlakovodja zapadel gotovi smrti, ko bi ne bil skočil iz voza. Skoda je velika, a se še ne ve natančne vsote. Človeške žrtve k sreči ni bilo nobene. Preiskava se vrši.

— **Tatvini.** Dne 1. t. m. so bili neki dami ukradeni zlati uhani z briljanti, vredni 300 K. — Danes popoldne je bila gostilničarka gospe Heleni Bošnjaničevi na trgu ukradena iz žepa denarnica, v kateri je imela do 85 K denarja.

— **V električni voz se je zadel** v soboto zvečer pred Nagyjevo trgovino na Vodnikovem trgu 11letni šolski učenec Jakob Jereb. Deček se je ustrašil nekega psa, ki je pritekla iz veže in se mu hotel izogniti na cesto. V tem trenutku pa pridirja električni voz, ki je Jereba zadel in ga na levi roki k sreči le lahko telesno poškodoval. Deček se je pri tem tudi močno prestrašil.

— **Delavsko gibanje.** V soboto se je odpravljalo z južnega kolodvora v Ameriko 10 Hrvatov in 4 Slovenci, nazaj so pa vrnil 35 Macedoncev zaradi očihoila. V Hrb je šlo 25, v Ino most 35, v Beljak pa 25 Hrvatov. Na Dunaj se je odpravljalo 24 Kočvarjev. — Včeraj se je pripeljalo iz Amerike 165 Slovencev, Hrvatov in Macedoncev. 34 Hrvatov je prišlo iz Heba, 60 Lahov pa iz Spodnje Avstrije.

— **Izgubila** sta se nekod v mestu dva kijuca, nezvezana. Oddasta naj se v našem uredništvu.

— **Jugoslovanske vesti.** — Hrvatski sabor je imel v soboto sejo, na kateri je vložil Starčevićanec dr. Petričić nujni predlog, tičoč se splošne in enake volilne pravice. Po njegovem načrtu bi bilo na Hrvatskem 112 volilnih okrajev. Volilna okrožja so sestavljena seveda tako, da bi „Starčevićanska stranka prava“ imela od tega največ koristi. Ker se predlog v bistvu ujema s predlogom dr. Lorkovića, se je sklenilo, da se razpravlja o njem zaeno z Lorkovičevim predlogom. Nato je dobil besedo dr. Petričić, da utemelji svoj predlog. Dr. Petričić je v svojem govoru polemizoval s koalicijskimi poslanci ter jim očital, da ne mislijo resno z uvedbo splošne in enake volilne pravice. Med njegovim govorom je prišlo do ostrih spopadov med Starčevićanci in koalicijskimi. Ko je Petričić končal, se je nadaljevala razprava o predlogu dr. Lorkovića. Govorili so Srb dr. Popović, Fran Supilo in Starčevićanec dr. Bošnjak. V današnji seji se bo nadaljevala razprava o predlogu dr. Lorkovića in dr. Petričića ter sklepalo o predlogu Starčevićanca Pavelića o razveljavljenju naredbe, s katero se prepoveduje, imeti koze v Liki in o poročilu pravosodnega odseka o zopetni uvedbi porote.

— **Napad na uredništvo „Pokreta“.** V soboto popoldne po saborski seji so frankovci napadli uredništvo „Pokreta“, metali kamenje v poslopje in razbili vsa okna. Člani uredništva so streljali z revolverji, da so prepodili frankovsko sodrgo. — **Vstajenje „madjaronske stranke“.** V petek so imeli poslanci bivše „narodne stranke“ pod predstvom dr. Egersdorferja sejo, na kateri so sklenili, da se združijo v skupino pod imenom „izven strank stoječi poslanci“. Skupina bo podpirala vladu, votirala proračun in glasovala za adreosko koalicio. K tej skupini niso pristopili poslanci dr. Tro-poch, Sekulič, Rajačić in dr. Persić.

— **Verifikacijski odsek** hrvatskega sabora je verificiral vo-

litve poslancev dr. Banjavčića, dr. Lorkovića, Supila, Mnačevića, dr. Rojca, dr. Vrbančiča, dr. Bošnjaka, dr. Horvata in Gedeona Ilića. Volitev Jovana Ševića v Hrtkovičih ni bila verificirana. O veljavnosti volitve Cira Milekića bo razpravljala posebna parlamentarna komisija, ki se bo informirala o volitvi na licu mesta v Mitrovici.

* **Najnovije novice.** Zaradi poneverbe dveh milijonov dolarjev je zvezno sodišče v San Francisku zaprlo vseh osem odbornikov odseka za podporo po potresu prizadetih. Zaprti so zgolj odlični meščani.

— 24 milijonov za dobrodelne namene je zapustila v Londonu žena znanega oderuha Lewisa.

— Vodja ogrskih klerikalcev, urednik dr. Gyürky, je osleparil razne duhovnike za več sto tisoč kron ter pobegnil.

Telefonska in urbojarna poročila.

Dunaj 19. novembra. Gospodarska zbornica bo imela v petek sejo. Na dnevnem redu je drugo branje lekarniškega zakona. Vsi lekarnarji iz cele države zahtevajo, naj se črta odstavek, po katerem se ne sme ustanoviti javna lekarna, kjer ima zdravnik domačo lekarno. Provi-zorji groze s splošnim štrajkom, če se ti zahtevi ne ugodijo. — Člani desnice v gospodski zbornici bodo imeli v sredo in v četrtek posvetovanje o volilni reformi.

Dunaj 19. novembra. Ta teden predloži finančni minister Korytowski poslanski zbornici budgetni provizorij za več mesecev.

Dunaj 19. novembra. Uradni list prijavlja cesarjeva lastnoročna pisma na ministra zunanjih del barona Aerenthala in na ministrskega predsednika Becka in Wekerla, s katerimi pismi se sklicujeta delegaciji na dan 25. t. m. v Budimpešto. Prestolni govor bo imel cesar 25 t. m. popoldne.

Dunaj 19. novembra. Sekcijski šef v trgovinskem ministrstvu, Stibral, pojde v pokoj. Njegov naslednik postane Rössler.

Brno 19. novembra. Pri četrtnih ožjih volitvah iz splošne kurije in deželni zbor je zmagal le en Miadoček, prof. Smrček, in neodvisni kandidat drž. posl. Reichstätter, sicer so v čeških okrajih zmegal sami klerikalci in socialni demokratje.

Opava 19. novembra. Podpredsednik poslanske zbornice, Kaiser, je tu imel shod, na katerem je jako ostro govoril zoper volilno reformo. Rekel je, da se hoče s to volilno reformo doseči vladi vedno pokorno večino, ki bo vse dovolila, kar se bo zahtevalo in grozil, da si poiščejo Nemci drugo domovino.

Rim 19. novembra. V cerkvi sv. Petra je včeraj popoldne poleg nekega altarja nastala mo-gočna eksplozija, ki je povzročila nepopisno paniko. Vse je strahoma bežalo iz cerkve, tudi kardinal Rampolla. Detonacija je bila tako velika, da se je čula daleč naokoli, a ljudje po hišah in ulicah se niso vznemirili, ker so mislili, da je počil top, s katerim se vsak dan naznanja popoldne. Izkazalo se je, da je bila v cerkvi počila neke vrste bomba, ki pa ni napravila nobene škode. Vlada je obljubila 1000 frankov nagrade tistemu, kdor najde storilca.

Rim 19. novembra. „Bomba“, ki je eksplodirala v cerkvi Sv. Petra, je bila škatlja od pleha napolnjena z navadnim smodnikom. Eksplodirala je med altarjem Lanfranchi in med spomenikom papeža Klementa XIII. Eksplozija je zbegala ves Rim toliko bolj, ker je šele te dni v kavarni Arrago blizu cerkve Sv. Petra eksplodirala bomba in ker je neki anarhist šele te dni v Napolju umoril profesorja Rossija.

Forman
proti
nahodu
Škatljica 40 vin.
Po vseh lekarnah.
Učinek presenetljiv. Ob pričetku nabod.
skoro nezmotljiv uspeh. 3764-5

Prodajalka
izučena v specerijski stroki, želi takoj
nastopiti. 4152-1
Ponudbe naj se pošiljajo pod „S.“
V. št. 28* poste restante, Ljubljana.

Lepa stanovanja
v novih hišah na Selu
tik glavne ceste z 1, 2 ali 3 sobami
v kuhinji in drugimi pripadki se takoj
oddajo po zelo nizki ceni.
Več se porzve v Ljubljani, Am-
brožev trg št. 7, prtlj. 3315-88

Kavarna
„LEON“
v Ljubljani, na Starem trgu 30
vsak torek, četrtek, soboto in
nedeljo
vso noč odprta.
Z odličnim spoštovanjem
3455 9 Leo in Fani Pogačnik.

Grand hotel „UNION“.
V sredo, 21. novembra t. l.
4157 1 v veliki dvorani
elitni vojaški
KONCERT
celotno vojaške godbe peškolka
štev. 27 pod osebnim vodstvom
g. kapelnika Christoph.
Začetek ob osmih. Vstopnina 30 kr.

Urarski pomočnik
se sprejme pri 3878-18
H. Suttnerju v Ljubljani.
Specerijska oprava
se proda 4149-2
na Dolenjski cesti št. 6.
Službe
solicitorja
ev. stenografa v odvetniško pisarno
išče cand. jur. z ugodnimi referencami.
Penudbe pod „Alfred“ na upravn.
„Slov. Nareda“ 4135-2

Borzna poročila.
Ljubljanska
Kreditna banka v Ljubljani.
Uradni kurzi dun. borze 17. novembra 1906.

Naložbeni papirji.	Denar	Blago
4 1/2% majska renta	99 15	99 35
4 1/2% srebrna renta	100 15	100 35
4% avstr. krona renta	99 —	99 20
4% zлата	117 15	117 3
4% ogrska krona renta	95 —	95 20
4% zлата	113 45	113 65
4% posojilo dež. Kranjske	98 60	99 60
4 1/2% posojilo mesta Spiljet	100 50	101 50
4 1/2% posojilo Zadar	99 30	100 30
4 1/2% bos.-herc. železniško	99 70	100 70
4% posojilo 1902	98 80	99 30
4% češka dež. banka k. o.	99 —	99 50
4 1/2% zast. pisma gal. dež.	100 40	101 40
4 1/2% hipotekne banke	105 —	106 —
4 1/2% pešt. kom. k. o. z	105 —	106 —
4 1/2% pr.	105 —	106 —
4 1/2% zast. pisma Innerst.	100 —	101 —
4 1/2% zast. pisma ogr. centr.	99 75	100 20
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100 —	100 35
4 1/2% obl. ogr. lokalnih že-	100 —	101 —
4 1/2% obl. češke ind. banke	99 90	100 —
4% prior. lok. želez. Trst-	99 50	100 —
4% prior. dolenjskih žel.	314 75	316 75
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o.	100 15	101 15

Razglas.
Da se v slučaju konstatovanja sanitarne dopust-
nosti take naredbe določi primerni rok za nadaljno
porabo že prenapolnjenih zasebnih grobnic in žardi na
pokopališču pri Sv. Krištofu, vabi podpisani mestni ma-
gistat vljudno vse lastnike takih grobnic in žardi na
dan 5. decembra 1906 ob 10. uri dopoldne na razgovor
v veliko dvorano „Mestnega doma“.
Mestni magistat ljubljanski,
dne 7. novembra 1906.

Naznanilo.
Na zemljišču „Friškovec“ poleg nove peh. vojašnice
50
zemljišča G. Auerjevih dedičev
parcelirana in na prodaj.
Poizvedbe v pivovarniški pisarni Wolfve ulice št. 12 in pri J.
N. Plantzu, Rimska cesta št. 24. 4156-1

Dražbeni razglas.
Zaradi oddaje zgradbe
nove šole v Poljanah nad Škofjo Loko
proračunjene na 32.000 K, vršila se bo
dne 20. decembra 1906
ob devetih dopoldne v starem šolskem poslopju v Poljanah ustna
zmanjševalna dražba.
Stavba, ki se bo dala le enemu podvzetniku, mora priti leta 1907 pod
stroho in mora biti do konca julija 1908 popolnoma izgotovljena. Načrti, stroš-
kovnik, dražbeni in stavbni pogoji so pri podpisnem okrajnem šolskem svetu
do dneva licitacije vsakemu na vpogled.
Do pričetka licitacije sprejme krajni šolski svet ali frankirano po pošti
ali neposredno tudi pismene ponudbe z 1 krono kolekovane s priloženo varščino
3000 (tri tisoč) kron v zavrtku z napisom „Ponudba za šolo“.
Krajni šolski svet v Poljanah nad Škofjo Loko
dne 16. novembra 1906.
Jernej Ramoveš, načelnik.

Srečke.

Srečke od 1. 1860 1/2	218 50	224 50
od 1. 1864	273 —	275 50
tizske	153 25	155 25
zem. kred. I. emisije	280 —	290 —
II.	290 50	3 0 50
ogrške hip. banke	257 —	262 —
srbške a frs. 100 —	103 50	110 —
turške	163 90	164 90
Basiliška srečke	22 80	24 8
Kreditne	455 50	455 50
Inomoške	79 —	87 —
Krakovske	88 —	94 —
Ljubljanske	58 50	64 50
Avstr. rdeč. križa	47 75	49 75
Ogr.	28 50	30 50
Rudolfove	55 —	60 —
Salcburške	71 —	78 —
Dunajske kom.	5 4	5 14

Delnice.

južne železnice	173 —	174 —
Državne železnice	674 50	675 50
Avstr.-ogrške bančne deln.	768 —	768 —
Avstr. kreditne banke	677 25	678 25
Ogrske	816 —	817 —
Zivnostenske	242 50	243 50
Premogokop v Mostu (Brüx)	708 —	712 —
Alpinske montan	605 25	606 25
Praške žel. ind. dr.	669 —	679 —
Rima-Muranyi	567 50	568 50
Trboveljske prem. družbe	280 —	282 —
Avstr. orožne. tovr. družbe	566 —	570 —
Češke sladkorne družbe	147 —	148 50

Valute.

C. kr. cekin	11 35	11 39
20 franki	19 13	19 17
20 marke	23 51	23 58
Sovereign	24 05	24 11
Marke	117 55	117 75
Laški bankovci	95 60	95 80
Rubliji	2 54	2 55
Dolarji	4 84	5 —

Žitne cene v Budimpešti.
Dne 18. novembra 1906.
Toront.

Pšenica za april	50 kg K	7 42
Rž	50	6 61
Koruza	50	5 15
Oves	50	7 32

Efektiv.
Slabo vzdržno.

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 062. Srednji kračni tlak 786.0 mm

Novemb.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C.	Vetrovi	Nebo
17.	9. zv.	736.9	8.7	sl. jz.ah	oblačno
18.	7. zj.	734.3	9.6	sl. jz.ah	oblačno
"	2. pop.	732.6	10.6	sr. zahod	oblačno
"	9. zv.	730.8	12.2	sred. jz.ah	del. jasno
19.	7. zj.	725.5	10.3	sl. svzhod	oblačno
"	2. pop.	722.8	10.7	p. m. jz.ah	nevihta

Srednja predvčerajšnja in včerajšnja temperatura: 8.4° in 10.8°; norm.: 3.2° in 3.0°.
Mokrina v 24 urah 0.0 mm in 1.7 mm. Ob
poi dveh neurje s točo.

Zahvala.
Med dolгим trpljenjem naše
preljubljene soproge in matere kakor
tudi ob nje prezgodnji smrti smo
prejeli toliko dokazov presrečnega
in odkritega sočutja, da ne moremo
se vsem posameznim za to zahva-
ljevati, kar pa storimo tem potom.
Iskreno, presrečno se zahvaljujemo
vsem onim, ki so nam ves čas izka-
zovali sočutje, vsem, ki so drago
pokojnico spremljali na poslednje
počivališče, obenem pa tudi za po-
darjene cvetlice. 4153
V Ljubljani, 19. novembra 1906.
Žalujoča rodovina Konrad. Lachnik.

Ne samo eden
ampak dva dolga zimska damska paletota
- ali dve zimske suknje za gospode -
za 10 gl.
Res velikanska izbira damskih in dekljskih
koljejev, dalje moških sakojev s kožuhovino,
izprehodnih in potovalnih kožuhov. Največja
zaloga moške in damske konfekcije.
Čudovito nizke cene!
Angleško skladišče oblek
O. BERNATOVIČ
v Ljubljani, Mestni trg št. 5.

Oes. kr. avstrijske državne železnice.
Izvod iz voznega reda.
Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.

7:10 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice,
Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel.,
Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc,
Budejovice, Praga.

7:17 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo
mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

11:30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Je-
senice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž.
žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec,
Salzburg, Inomost, Bregenz.

1:05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo
mesto, Straža-Toplice, Kočevje.

4:00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Je-
senice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž.
žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec,
Stajer, Linc, Budejovice, Praga,
Dunaj zahodni kolodvor.

7:08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo
mesto, Kočevje.

7:35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.

10:23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice,
Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel.,
Beljak, Inomost, Monakovo.

Dohod v Ljubljano juž. žel.

7:09 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.

8:44 zjutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta,
Kočevja.

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Razpis službe.
Vsed sklepa občinskega sveta z dne 6. novembra t. l. je popolniti pri
mestnem magistratu izpraznjeno službo
magistratnega policijskega svetnika
z nanovo sistemizovanimi službenimi prejemki VII. činovnega razreda magistratnih
uradnikov, to je s temeljno plačo letnih 4800 K, z dejalnostno doklado 700 K
na leto ter s pravico do štirih v pokojnino vstevnih petletnic po 600 K.
Za namestitev v tej službi zahtevajo se poleg za vsako stalno namestitev
potrebnih običajnih pogojev:
1.) dovršene pravne in državnoznanse študije in z dobrim uspehom pre-
biti trije teoretični državni izpiti;
2.) z dobrim uspehom napravljeni praktični izpit za politično poslovanje.
Prosilcem za omenjeno službo je vlagati njih pravilno opremljene prošnje
predpisanim potem pri predsedstvu mestnega magistrata
najpozneje do 30. novembra t. l.
Zakasnele ali pa pomanjkljive prošnje se pri oddaji službe ne bodo
vpoštevale.
Mestni magistrat ljubljanski
dne 15. novembra 1906.

Samo 50 vinarjev
stane 1 kilo
olja proti prahu
priznано najboljšje vrste pri
Adolfu Hauptmann
tovarna oljnatih barv, firnežev in stekl. kleja
v Ljubljani. 3258-11

„SLAVIJA“
vzajemno zavarovalna banka v Pragi. - - -
Rez. fondi: 34,788.837-76 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 87,176.383-75 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica nase države
z vseskeni slovensko-narodno upravo.
Vsa posojila dajo:
Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastni bančni hiši
v Gosposkih ulicah štev. 12.

Sprejema zavarovanje življenjskega živ-
ljenja po najraznvrstnejših kombinacijah
pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena
druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno
zavarovanje na doliveto in smrt s
manjšajšimi vsi vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let
pravico do dividende.

Zavaruje poslopja in premočnine proti
požarnim škodam po najnižjih cenah.
Škode cenjuje takoj in najkulantneje.
Ukiva najboljše sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatne
podpore v narodne in občnkoristne
namene.